

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Phenix-Fuglen. Et Angelsachsisk Kvad førstegang udgivet med Indledning, Fordanskning og Efterklang

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 20. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1840_679-txt-shoot-idm944.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Her aabner sig da en smilende Udsigt, som jeg gjerne vilde dele med alle mine Læsere, men da jeg veed, det beroer paa deres Öine, om de kan see, og paa dem selv, om de vil vende sig til den Side hvor jeg peger, saa maa jeg nöies med min gamle Tröst: hver nyder som han nemmer, saa Ingen skeer Uskiel. Hvad jeg her fornöier mig ved at see, er imidlertid, at vi leve i en deilig Overgangs-Tid, paa Overgangen nemlig fra Orme-Gaarden til Fugle-Buret, eller fra Orme-Hammen til Fugle-Vingen, fra den aandfortærende ABC til det aandoplysende Billed-Sprog, eller fra den döde Bogstav-Skrift til det levende Ord. Hvem der nu anseer hele denne Overgang for et Ridt paa en Kiephest, de komme naturligviis ikke videre, om de saa levede i tusinde Aar og kan rose sig af deres urokkelige Fasthed i Latinen og alle Skole-Videnskaberne; men vi, som virkelig bevæge os i Aandens Retning, forstenes naturligviis ikke heller af de daarlige Öine, som hverken kan see, vi giör Fremskridt, eller opdage hvor vi vil hen. Tvertimod föle vi med Fornöielse, at ved hvert Skridt vi giör, voxer saavel Kraften som Lysten til at gaae videre, og jo længere vi see frem, desmere klaröiede blive vi til at overskue den Vei vi har lagt tilbage. Vi indsee nu ikke blot at Bogorme-Væsenet var nödvendigt, fordi Oldtidens Aand maatte opstaae af sit Eget, som Phenix af sin Aske, men selv at det Classiske Bogorme-Væsen i Norden, hvor uhyre latterligt det end der tog sig ud, og hvor aandfortærende det end virkelig var, dog ogsaa hörde til, for at det kunde blive Menneske-Slægten og ei blot et enkelt Folks Aand, der hos os kom til Bevidsthed, og vi takke Himlen, ogsaa paa Videnskabeligheds Vegne, for *Christendommen*, som 21nu fra alle Sider klarlig sees at have været Vilkaaret for Aandens Gienfödelse og for hele den Nyaarstid, i hvis höiere Udvikling vi med Fryd deeltage.